

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Tanurcov Serghei.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.07.2017 - 26.09.2017;
2. Instanța de apel: 16.10.2017 - 19.12.2017;
3. Instanța de recurs: 26.03.2018 - 25.04.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 26 septembrie 2017, Tanurcov Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, s-a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Tanurcov Serghei a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Tanurcov Serghei, la 11 mai 2017, aproximativ la ora 20.40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în scara blocului de locuit din str.xx, or.Cahul, unde domiciliază soția sa Tanurcova Angela, cu care locuiește separat, având scopul comiterii violenței în familie, a inițiat un conflict cu ultima care, conform art.133¹ lit.b) Cod penal, este membru de familie și, manifestând în continuare agresivitate, a apucat-o cu mâinile de gât și a lovit-o cu capul de perete, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.183/D din 12.06.2017, vătămare corporală ușoară sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, echimoză pe mucoasa buzei inferioare, ce a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri în partea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 640

lei în beneficiul statului, pentru efectuarea constatării și expertizei medico-legale, pe motiv că instanța neîntemeiat a respins încasarea acestora de la inculpat, contrar prevederilor art.143 alin.(1) pct.2), 227, 229 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de procuror.

În motivarea soluției date instanța de apel a reținut că, sentința a fost contestată doar în partea încasării cheltuielilor judiciare.

În acest sens, instanța a indicat că, reieșind din prevederile art.143 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală la solicitarea organului de urmărire penală, în asemenea cazuri plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Respectiv, instanța de apel a precizat că, în speță, expertiza medico-legală nr.183D din 12.06.2017, a fost efectuată la solicitarea organului de urmărire penală pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale a părții vătămate prin infracțiune, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii.

În concluzie, instanța de apel a menționat că prima instanță just a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la S.Tanurcov a cheltuielilor de judecată în sumă de 640 lei pentru efectuarea raportului de constatare și a expertizei medico-legale, deoarece solicitantul efectuării expertizei medico-legale este statul în persoana organului de urmărire penală, astfel că obligația de a suporta cheltuielile pentru efectuarea constatării și expertizei o poartă statul.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel nu a reținut prevederile art.227 alin.(1), (2), 229 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează expres că inculpatul este cel ce urmează să suporte cheltuielile de judecată în legătură cu comiterea infracțiunii, și doar în cazul în care nu este în stare să le achite din diferite motive (invaliditate, incapacitate juridică), aceste cheltuieli pot fi trecute în contul statului; - instanța deși a respins solicitarea de a fi încasate aceste cheltuieli de la inculpat, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, așa cum prevede art.397 alin.(5) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii contestate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise

de instanțele de fond în cazul în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică decizia instanței de apel doar referitor la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză medico-legală.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legală nr.183D din 12.06.2017, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității recursului declarat de procuror ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Tanurcov Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu